

Verdeling hond

De rechter in Limburg maakte in mei van dit jaar een uitvoerige belangenafweging bij de verdeling van een hond in een echtscheiding. De rechter, mr. Bomans, lijkt een hondenliefhebber, getuige diens uitvoerige overwegingen op dit onderdeel van de beslissing.

Het volgende was het geval. Partijen in echtscheiding hebben beiden ieder verzocht om een van hun drie honden aan zich toegedeeld te krijgen. Beide partijen hebben gesteld een emotionele band met de hond te hebben. Daarnaast heeft de man zijn belang bij de mogelijkheid tot het fokken met de hond aangevoerd.

De rechtbank overweegt dat de hond onderdeel uitmaakt van de huwelijksgoederengemeenschap van partijen, zodat deze gezamenlijk eigendom van partijen is. Daarnaast moet, in het kader van de belangenafweging tussen partijen, het belang van de hond (zelf) in aanmerking genomen dient te worden. De hond is een van partijen afhankelijk levend wezen voor wiens welzijn partijen als gezamenlijke eigenaren verantwoordelijk zijn.

Verder overweegt de rechtbank dat vast staat dat de hond inmiddels ruim anderhalf jaar bij de ouders van de vrouw verblijft waar de hond goed verzorgd wordt, voldoende ruimte heeft en gelukkig is. Gezien het ras van de hond is ervaring vereist met het omgaan met dit soort honden. De zorg voor de hond kan dan ook niet zomaar aan iedereen worden overgelaten. De ouders van de vrouw hebben jarenlange ervaring met dit speciale type hond. Verder beschikken de ouders van de vrouw over voldoende financiële middelen om de hond de nodige (medische) zorg te geven. De vrouw verblijft bij haar ouders, zodat zij dagelijks contact heeft met de hond. Indien de hond aan de man wordt toegewezen kan de hond gezien de beperkte ruimte niet in de woning van de man verblijven. (...).

De vrouw heeft ook nog aangevoerd dat de man onvoldoende aandacht aan de hond kan geven omdat hij regelmatig in de gevangenis verblijft (!). Dit heeft de man ook niet betwist.

Op grond van bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat bij toewijzing aan de man een goede opvang van de hond niet verzekerd is. Tevens zou de hond dan uit een voor hem veilige en vertrouwde omgeving worden gehaald. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het belang van de vrouw en de hond tezamen zwaarder weegt dan het belang van de man. De rechtbank deelt de hond dan ook aan de vrouw toe.